

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

06 mai 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Iurie Diaconu,
Judecători Liliana Catan, Ion Guzun,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, împotriva deciziei Colegiul penal al Curții de Apel Cahul din 26 noiembrie 2019, declarat de avocatul Cujbă Veaceslav în numele inculpatului

Ilescu Alexandru XXXXX, născut la XXXXX, originar și locuitor al mun. XXXXX, bd. XXXXX, XXXXX, ap. XXXXX, cetățean al R. Moldova, fără antecedente penale.

Termenul de examinare,
instanța de fond: 15.08.2018 - 21.09.2018,
instanța de apel: 27.11.2018 - 27.02.2019,
instanța de recurs: 07.02.2020 - 06.05.2020.

Asupra recursurilor menționate, Colegiul penal,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul din 21 septembrie 2018, cauza fiind examinată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală, procesul penal de învinuire a lui Ilescu Alexandru de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 27, 248 alin. (1) Cod penal a fost încetat, în legătură cu caracterul contravențional al faptei.

Ilescu Alexandru a fost recunoscut vinovat de săvârșirea contravenției prevăzute de art. 13, 287 alin. (10) Cod contravențional, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 60 unități convenționale, ce constituie 3000 lei.

Cererea procurorului privind încasarea de la Ilescu Alexandru a contravalorii automobilului "Volkswagen Golf 5", n/î XXXXX, evaluat la suma de 89.116 lei, a fost respinsă.

Mijlocul de transport "Volkswagen Golf 5", n/î XXXXX, a fost restituit proprietarului.

În conformitate cu art. 162 alin. (1) pct. (1) Cod de procedură penală, corpurile delictive: SP Stamoject -102 fiole (10 ml), Trenbolone 75 - 102 fiole (10 ml), Equiposise

- 79 fiole (10ml), SP Sustanon - 70 fiole (10 ml), SP Enanthate -50 fiole (10 ml), SP Propionate - 44 fiole (10 ml), Masteron - 35 fiole (10 ml), SP Nandrolone-D - 35 fiole (10 ml), SP Cipronate - 16 fiole (10 ml), SP Primobol -12 fiole (10 ml), Trenbolone Mix 150-3 fiole (10 ml), Sustamed - 2 fiole (10 ml), Strombaject aqua 50mg/ml -100 fiole (10 ml), SP Metandienon - 6180 pastile (309 blistere x 20 pastile), SP Stanozolol - 13200 pastile (660 blistere x 20 pastile), Oxandrolon - 1800 pastile (90 blistere x 20 pastile), Provimed - 780 pastile (39 blistere x 20 pastile), Strombafort - 300 pastile (15 blistere x 20 pastile), Clenbuterol -140 pastile (7 blistere x 20 pastile), Turanabol - 60 pastile (3 blistere x 20 pastile), o cutie cu inscripția „Strombaject aqua 50mg/ml”, în care se află o fiolă cu inscripția „Strombaject aqua 1 ml”, urmau a fi nimicite.

2. Instanța de fond a constatat că, inculpatul Ilescu A., în circumstanțe nestabilite de către organul de urmărire penală, a amplasat în bara de protecție față și spate a mijlocului de transport ”Volkswagen Golf 5”, n/î XXXXX, care îi aparține cu drept de folosință, produse anabolizante în număr de 650 de fiole și 22.560 de pastile. În continuare, la 20.06.2018, i-a solicitat lui Sologub A., care a acționat fără vinovăție, să-l însoțească în calitate de șofer la volanul automobilului menționat, cu scopul de a traversa frontiera vamală a R. Moldova.

Ulterior, la 21.06.2018, în jurul orelor 05⁴⁰, Ilescu A. în calitate de pasager al mijlocului de transport și Sologub A. aflându-se la volanul autoturismului dat, s-au prezentat în zona de control al postului vamal Cahul (PVFI, rutier) direcție „ieșire”, a biroului vamal „Sud”.

Continuând acțiunile infracționale, acesta a încercat să treacă peste frontiera vamală a R. Moldova bunuri și anume: produse anabolizante în număr de 650 de fiole și 22.560 de pastile, care conform raportului de constatare tehnico-științifică nr.28/10-00013 au o valoare totală de 338.726 lei, tăinuindu-le de la controlul vamal prin ascundere în loc special adaptat și anume în bara de protecție față și spate a mijlocului de transport ”Volkswagen Golf 5”, n/î XXXXX, însă din cauze independente de voința făptuitorului, infracțiunea nu și-a produs efectul, bunurile menționate fiind depistate și ridicate de către inspectorii vamali.

Acțiunile inculpatului au fost calificate în baza art. 27, 248 alin. (5) lit. d) Cod penal, ca tentativa de trecere peste frontiera vamală a Republicii Moldova a mărfurilor, tăinuindu-le de controlul vamal prin ascundere în locuri special adaptate în acest scop, comisă în proporții deosebit de mari.

Instanța a reținut că inculpatul a recunoscut vina și a solicitat examinarea cauzei în procedură specială, în conformitate cu prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală.

Totodată, instanța a statuat că, prin Legea nr.179 din 26.07.2018, în vigoare din 17.08.2018, conținutul alineatului 1 al art. 248 Cod penal a fost modificat, textul devenind „*Trecerea peste frontiera vamală a Republicii Moldova a bunurilor valoarea cărora depășește 100 de salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei, eludându-se controlul vamal ori tăinuindu-le de el, prin ascundere în locuri special pregătite sau adaptate în acest scop, ori cu folosirea frauduloasă a documentelor sau a mijloacelor de identificare vamală, ori prin nedeclarare sau declarare neautentică în documentele vamale sau în alte documente de trecere a frontierei*”.

Potrivit materialelor cauzei, valoarea produselor pe care inculpatul a încercat să le treacă peste frontiera vamală, constituie 338.726 lei.

Conform Hotărârii Guvernului 54 din 17.01.2018, cuantumul salariului mediu lunar pe economie, prognozat pentru anul 2018, este în mărime de 6150 lei.

Deci, fapta incriminată inculpatului nu a poate fi calificată nici pe art. 248 alin. (1) Cod penal, deoarece la ziua examinării cauzei penale, costul bunurilor ce urmau a fi transportate peste vamă de inculpat nu depășește suma de 100 salarii medii pe economie, adică suma de 615.000 lei.

Astfel, acțiunile lui se încadrează în componența prevederilor art. 13,287 alin. (10) Cod contravențional

Totodată, potrivit Raportului de evaluare nr. XXXXX din 28.06.2018, prețul mediu pe piață a autovehiculului de marca/model "Wolkswagen Golf 5", n/î XXXXX, constituie 89.116 lei.

Prin urmare, cererea procurorului privind încasarea de la inculpat a contravalorii mijlocului de transport în mărime de 89.116 lei, necesită a fi respinsă, deoarece nu au fost prezentate suficiente probe că această sumă corespunde cu starea de fapt a autovehiculului cu care a avut loc săvârșirea contravenției, ori, raportul de constatare efectuat de colaboratorii Serviciului Vamal, se referă doar la prețul mediu al autovehiculelor de aceeași marcă, din același an, fără a lua în considerație specificul autovehiculului reținut, amortizarea, caracteristicile individuale ale acestuia.

Mai mult, din materialele cauzei penale nu rezultă că inculpatul a fost anunțat despre petrecerea examinării autovehiculului, astfel nu i-a fost acordată posibilitatea de a acorda întrebări sau cel puțin de a participa la examinarea autovehiculului.

Deci, mijlocul de transport „Volkswagen Golf 5”, n/î XXXXX, urmează a fi restituit proprietarului legal.

3. Procurorul în Procuratura pentru combaterea criminalității organizate și cauze speciale, Osadcenco Timofei, a declarat apel solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie dispusă confiscarea în beneficiul statului de la Ilescu A., contravaloarea mijlocului de transport "Volkswagen Golf 5", n/î XXXXX, folosit la comiterea contravenției, în suma de 89.116 lei (conform raportului de evaluare nr.XXXXX), cât și confiscarea în beneficiul statului a corpurilor delict - produselor anabolizante în număr de 650 de fiole și 22560 de pastile, care conform raportului de constatare tehnico-științifică nr. 28/10-00013 au o valoare totală de 338.726 lei.

Apelantul a invocat că, instanța nemotivat a dispus nimicirea corpurilor delict - produse anabolizante, deoarece acestea nu sunt interzise în circulație pe teritoriul R. Moldova și corect ar fi soluția confiscării lor în folosul statului.

Totodată, instanța neobiectiv a respins solicitarea procurorului de a încasa de la Ilescu A. contravaloarea mijlocului de transport "Volkswagen Golf 5", n/î XXXXX, folosit la comiterea contravenției și care nu aparține cu drept de proprietate contravenientului, evaluat la 89.116 lei ori, nu este prevăzută de legislație participarea făptuitorului la evaluarea de către organul Vamal a obiectului folosit în scopul comiterii unei fapte prejudiciabile.

Mai mult, Ilescu A. nu a contestat Raportul de evaluare nr.XXXXX, din 28.06.2018, nici la stadia de urmărire penală, nici la cea a cercetărilor judecătorești, fiind de acord să fie examinată cauza în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, iar Raportul de evaluare nr.XXXXX, din 28.06.2018 a fost obținut la faza de urmărire penală și cercetat în ședința de judecată de rând cu alte probe.

4. Potrivit deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 27 februarie 2019, apelul a fost admis, casat total sentința și pronunțarea o nouă hotărâre.

Procesul penal în privința lui Ilescu Alexandu, învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 27, 248 alin. (5) lit. d) Cod penal, a fost încetat pe motiv că fapta constituie o contravenție.

Ilescu Alexandru a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute la art. 13, 287 alin. (10) Cod contravențional, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 60 unități convenționale, ce constituie 3000 lei.

Cererea procurorului privind încasarea de la Ilescu Alexandru a contravalorii mijlocului de transport "Volkswagen Golf 5", n/î XXXXX, în sumă de 89.116 lei, a fost respinsă, acesta urmând a fi restituit proprietarului legal.

În conformitate cu art. 162 alin. (1), pct. (1) Cod de procedură penală, corpurile delict recunoscute prin ordonanța din 21.06.2018: SP Stamoject -102 fiole (10 ml), Trenbolone 75 - 102 fiole (10 ml), Equiposise - 79 fiole (10ml), SP Sustanon - 70 fiole (10 ml), SP Enanthate -50 fiole (10 ml), SP Propionate - 44 fiole (10 ml), Masteron - 35 fiole (10 ml), SP Nandrolone-D - 35 fiole (10 ml), SP Cipronate - 16 fiole (10 ml), SP Primobol -12 fiole (10 ml), Trenbolone Mix 150-3 fiole (10 ml), Sustamed - 2 fiole (10 ml), Strombaject aqua 50mg/ml -100 fiole (10 ml), SP Metandienon - 6180 pastile (309 blistere x 20 pastile), SP Stanozol - 13200 pastile (660 blistere x 20 pastile), Oxandrolon - 1800 pastile (90 blistere x 20 pastile), Provimed - 780 pastile (39 blistere x 20 pastile), Strombafort - 300 pastile (15 blistere x 20 pastile), Clenbuterol -140 pastile (7 blistere x 20 pastile), Turanabol - 60 pastile (3 blistere x 20 pastile), o cutie cu inscripția „Strombaject aqua 50mg/ml”, în care se află o fiolă cu inscripția „Strombaject aqua 1 ml”, se păstrează în Camera de păstrare a corpurilor delict a Direcției urmărire penală a Serviciului Vamal, cu sediul în mun. Chișinău, str. N. Starostenco, 30, au fost confiscate.

Instanța de apel a statuat că, instanța de fond corect a conchis că acțiunile lui Ilescu A. se încadrează în componența prevederilor art. 13,287 alin. (10) Cod contravențional, la aplicarea sancțiunii luând în considerație și prevederile art. 431 alin. (1) - (2) Cod contravențional, însă eronat a fost încetat procesul penal de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 248 alin. (1) Cod penal așa cum, acestuia nu i s-a adus învinuirea dată, fapt ce denotă necesitatea casării sentinței contestate și emiterea unei noi hotărâri de încetare a procesului penal în privința inculpatului învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de 27,248 alin. (5), lit. d) Cod penal, pe motiv că fapta inculpatului constituie contravenție.

Potrivit art. 439⁷ Cod contravențional, confiscarea specială constă în trecerea forțată și gratuită în proprietatea statului a bunurilor indicate la alin. (2). În cazul în care aceste bunuri nu mai există, nu pot fi găsite sau nu pot fi recuperate, se confiscă contravaloarea acestora. Sânt supuse confiscării speciale bunurile: utilizate sau destinate pentru săvârșirea unei contravenții. Dacă bunurile indicate la alin. (2) lit. a) și b) aparțin sau au fost transferate oneros unei persoane care nu știa și nici nu trebuia să știe despre scopul utilizării sau originea bunurilor, se confiscă contravaloarea acestora.

Din actele anexate la dosar se desprinde că autovehiculul "Wolkswagen Golf 5", n/î XXXXX, aparține cu drept de proprietate lui Ilescu A. Acest bun fiind recunoscut în calitate de corp delict prin ordonanța din 21.06.2018, iar prin ordonanța din 25.06.2018 a fost dispusă efectuarea expertizei auto -merceologice în vederea stabilirii

prețului de piață a respectivului mijloc de transport. La materialele dosarului este anexat Raportul de evaluare nr. XXXXX din 25.06.2018, în care este indicat că acesta conține opinia profesională a specialistului relativ la prețul bunului și că poartă un caracter de recomandare.

Astfel, instanța de fond corect a stabilit necesitatea respingerii cerinței procurorului de a fi încasată contravaloarea mijlocului de transport, evaluat în suma de 89.116 lei. Așa cum, nu au fost prezentate suficiente probe că suma ce se solicită a încasată, corespunde cu starea de fapt a autovehiculului cu care a avut loc comisă contravenția. Ori, raportul de evaluare efectuat de colaboratorii Serviciului Vamal, se referă doar la prețul mediu al autovehiculelor de aceeași marcă, din același an, fără a lua în considerație specificul autovehiculului reținut, amortizarea, caracteristicile individuale ale acestuia. Mai mult, la caz, nu a fost efectuat un raport de expertiză în conformitate cu prevederile art. 142 Cod de procedură penală. Chiar de a fost dispusă efectuarea expertizei, a fost întocmit un raport de evaluare, care are un caracter de recomandare, fapt menționat direct de către persoanele ce au efectuat Evaluarea în raportul de evaluare nr. XXXXX din 25.06.2018, și din care nu rezultă că a fost efectuat de experți și că aceștia ar fi fost preîntâmpinați de răspunderea ce o poartă pentru darea intenționată a concluziilor incorecte, deci nefiind respectate la caz prevederile art. 143 - 145 Cod de procedură penală.

Din prevederile date rezultă că, instanța de fond corect și-a bazat soluția de respingere a cererii de confiscare a contravalorii unității de transport, deoarece acel raport de evaluare anexat la dosar nu a fost dobândit în corespunde cu prevederile Codului de procedură penală.

Totodată, instanța de fond greșit în dispozitivul sentinței a indicat temeiul de încetare a procesului penal în legătură cu caracterul contravențional al faptei. Așa cum, potrivit art. 391 Cod de procedură penală, în cazul prevăzut în art. 332 alin. (2), instanța încetează procesul penal, cu aplicarea sancțiunii administrative prevăzute în Codul contravențional. Iar, în cazul în care fapta persoanei constituie o contravenție administrativă, instanța încetează procesul penal și, concomitent, soluționează cauza conform prevederilor Codului contravențional.

Astfel, se desprinde necesitatea casării sentinței contestate, deoarece temeiul de încetare a procesului penal urma să fie indicat de prima instanță cel, precum că fapta persoanei constituie o contravenție, dar nu în legătură cu caracterul contravențional al faptei, un astfel de temei se încetare a procesului penal nefiind prevăzut de lege.

5. Procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Mihail Tomița, a declarat recurs ordinar, solicitând casarea acestei decizii în partea soluției privind neconfiscarea contravalorii mijlocului de transport "Volkswagen Golf 5", n/î XXXXX, cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel.

Recurentul a invocat că, confiscarea ca măsură de siguranță este prevăzută de lege - art. 46 Constituția R. Moldova, art. 106 Cod penal, legea în acest fiind clară, precisă și previzibilă.

Din actele anexate la dosar rezultă că, mijlocul de transport "Volkswagen Golf 5", n/î XXXXX, aparține cu drept de proprietate altei persoane.

Instanța de apel nu a dat o apreciere corectă examinării mijlocului de transport implicat la comiterea contravenției, efectuată de organul competent, expertului Serviciului Vamal, care la aprecierea valorii în vamă a mijlocul de transport de "Volkswagen Golf 5", n/î XXXXX, a ținut cont de anul fabricării și de uzura lui.

Mai mult, pe tot parcursul examinării cauzei penale nici din partea contravenientului și nici din partea apărării nu a fost contestată valoarea în vamă a autovehiculului, ce demonstrează faptul că au fost decacord cu prețul stabilit.

Reieșind din cele constatate, instanțele de judecată au ajuns incorect la concluzia de a nu confisca contravaloarea mijlocului de transport "Volkswagen Golf 5", n/î XXXXX, în sumă 89.116 lei, care a fost utilizat la săvârșirea contravenției.

6. Potrivit deciziei Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 06 august 2019, recursul a fost admis, casată decizia atacată în partea soluției cu privire la solicitarea confiscării contravalorii automobilului "Volkswagen Golf 5", n/î XXXXX, cu dispunerea rejudecării cauzei în această parte de către instanța de apel, în alt complet de judecată.

În rest, decizia a fost menținută.

Instanța de recurs a statuat că, potrivit art. 106 alin. (2) lit. a) Cod penal, sunt supuse confiscării speciale bunurile utilizate sau destinate pentru săvârșirea unei infracțiuni.

Totodată, la alin. (3) art. 106 Cod penal, este prevăzut că dacă bunurile menționate la alin.(2) lit. a) și b) aparțin sau au fost transferate oneros unei persoane care nu știa și nici nu trebuia să știe despre scopul utilizării sau originea bunurilor, se confiscă contravaloarea acestora.

Sub acest aspect, se reține că, conform materialelor cauzei inculpatul a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. art. 13,287 alin. (10) Cod contravențional - trecerea mărfurilor, obiectelor și altor valori peste frontiera vamală a R. Moldova eludându-se controlul vamal, tăinuindu-le de el în locuri special pregătite sau adaptate în acest scop, cu folosirea frauduloasă a documentelor sau a mijloacelor de identificare vamală, prin nedeclararea sau declararea neautentică în documentele vamale sau în alte documente de trecere a frontierei, dacă aceste acțiuni nu constituie infracțiune de contrabandă sau o altă infracțiune, utilizând în acest scop automobilul "Volkswagen Golf 5", n/î XXXXX, care după cum urmează din cartela transportului proprietarul este Șevcenco Evghenii.

Atât în cadrul urmăririi penale cât și la examinarea cauzei în primă instanță, inculpatul a recunoscut fapta încriminată, precum și faptul că a utilizat la săvârșirea contravenției mijlocul de transport "Volkswagen Golf 5", n/î XXXXX, ce aparține cu drept de proprietate lui Șevcenco E., pregătind locuri special adaptate în barele de protecție față și spate.

La solicitarea organului de urmărire penală, pe 28.01.2018 a fost întocmit raportul de evaluare nr. XXXXX, prin care a fost evaluat automobilul de "Volkswagen Golf 5", n/î XXXXX, iar în rezultatul examinării s-a constatat că valoarea medie de comercializare pe piață a automobilului de marca/model "Volkswagen Golf 5", anul fabricării 2008 ,constituie circa 4540 euro, echivalent a 89.116 lei.

În atare circumstanțe, este nefondat argumentul instanței de apel că nu a fost efectuat un raport de expertiză în conformitate cu prevederile art. 142 Cod de procedură penală, fiind efectuat doar un raport de constatare care are un caracter de recomandare, ori, art. 90 alin. (2) pct. 7) Cod de procedură penală prevede clar că în calitate de probe în procesul penal se admit elementele de fapt constatate prin intermediul constatărilor tehnico-științifice și medico-legale. Astfel, interpretarea instanței de apel este una eronată și greșită.

Mai mult, de către instanța de apel nu au fost aduse careva argumente plauzibile care ar pune la îndoială veridicitatea raportului de constatare tehnico-științifică, fiind relevant și faptul că inculpatul a solicitat examinarea cauzei în procedura simplificată, prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, ce presupune judecarea cauzei pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală, pe care inculpatul le-a acceptat total.

7. Potrivit deciziei Colegiul judiciar al Curții de Apel Cahul din 26 noiembrie 2019, apelul a fost admis, casată sentința în partea soluției privind neconfiscarea contravalorii mijlocului de transport "Volkswagen Golf 5", n/î XXXXX, cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri.

De la Ilescu Alexandru a fost confiscată în beneficiul statului contravaloarea mijlocului de transport "Volkswagen Golf 5", n/î XXXXX, în sumă 89.116 lei.

Instanța de apel a statuat că, conform materialelor cauzei inculpatul a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 13,287, alin. (10) Cod contravențional - trecerea mărfurilor, obiectelor și altor valori peste frontiera vamală a R. Moldova tăinuindu-le în locuri special pregătite și adaptate în acest scop, dacă aceste acțiuni nu constituie infracțiune de contrabandă sau o altă infracțiune, utilizând în acest scop automobilul "Volkswagen Golf 5", n/î XXXXX, care după cum urmează din cartela transportului, este proprietatea lui Șevcenco E.

În conformitate cu art. 431, alin. (1), (4), Cod contravențional, corpuri delictive se consideră obiecte, inclusiv banii, documentele, mijloacele de transport, alte valori, față de care există temeuri de a presupune că au servit la săvârșirea contravenției, au păstrat asupra lor urmele faptei contravenționale sau au constituit obiectul acestei fapte, sau pot servi ca mijloc de constatare a existenței ori inexistenței elementelor constitutive ale contravenției. La judecarea cauzei contravenționale, instanța hotărăște asupra corpurilor delictive, potrivit art. 439⁷ din prezentul cod și prevederilor art. 162 din Codul de procedură penală, care se aplică în modul corespunzător în procesul contravențional.

Conform art. 439⁷ alin. (1), (2), (7), și (8) Cod contravențional, confiscarea specială constă în trecerea forțată și gratuită în proprietatea statului a bunurilor indicate la alin. (2). În cazul în care aceste bunuri nu mai există, nu pot fi găsite sau nu pot fi recuperate, se confiscă contravaloarea acestora. Sunt supuse confiscării speciale bunurile utilizate sau destinate pentru săvârșirea unei contravenții. Dacă bunurile indicate la alin. (2) lit. a) și b) aparțin sau au fost transferate oneros unei persoane care nu știa și nici nu trebuia să știe despre scopul utilizării originea bunurilor, se confiscă contravaloarea acestora. Dacă bunurile respective fost transferate cu titlu gratuit unei persoane care nu știa și nici nu trebuia să știe despre scopul utilizării sau originea acestora, bunurile se confiscă.

În cadrul urmăririi penale cât și la examinarea cauzei în prima instanță, inculpatul a recunoscut fapta încriminată, precum și faptul că la săvârșirea contravenției a utilizat mijlocul de transport "Volkswagen Golf 5", n/î XXXXX, ce aparține cu drept de proprietate lui Șevcenco E., pregătind locuri special adaptate în barele de protecție față și spate.

La solicitarea organului de urmărire penală, pe 28.06.2018 a fost întocmit raportul de evaluare nr. XXXXX, potrivit cărui a fost evaluat automobilul de "Volkswagen Golf 5", n/î XXXXX, iar în rezultatul examinării s-a constatat că valoarea medie de comercializare pe piață a automobilului de marc/model "Volkswagen Golf 5", anul fabricării 2008, constituie circa 4540 euro, echivalent a 89.116 lei.

Prin ordonanța procurorului din 21.06.2018, mijlocul de transport de "Volkswagen Golf 5", n/î XXXXX, în prezenta cauză penală, a fost recunoscut în calitate de corp delict.

Ori, este neîntemeiat argumentul instanței de fond că nu au fost prezentate suficiente probe că suma solicitată a fi încasată corespunde cu starea de fapt a autovehiculului folosit la săvârșirea contravenției, deoarece raportul de evaluare nr. XXXXX din 28.06.2018, potrivit cărui a fost evaluat automobilul "Volkswagen Golf 5", n/î XXXXX, este o probă suficientă de a demonstra prețul mediu pe piață a acestui mijloc de transport.

În acest sens, se reține că potrivit art. 93, alin. (2), pct. 7) Cod de procedură penală, în calitate de probe în procesul penal se admit elementele de fapt constatate prin intermediul constatărilor tehnico-științifice și medico-legale. Astfel, interpretarea instanței de fond este una eronată.

Aplicând prevederile art. 439⁷ Cod contravențional la circumstanțele de fapt ale cauzei și având în vedere că unitatea de transport a fost utilizată de către inculpat la săvârșirea contravenției, acesta fiind un mijloc indispensabil pe realizare a actului de conduită încriminat și a servit la realizarea laturii obiective a contravenției, precum și faptul că unitatea de transport recunoscută în calitate de corp delict nu este proprietatea inculpatului ci a unei alte persoane, se impune necesitatea de a încasa contravaloarea mijlocului de transport indicat, de la inculpatul Ilescu A. în beneficiul statului.

Argumentul inculpatului, că prețul automobilului implicat ar fi mai mic, în jur de 2000 euro, este declarativ, ori, nu au fost aduse probe care ar fi dovedit credibil situația invocată de inculpat, nu au fost aduse contra argumente plauzibile care ar pune la îndoială veridicitatea raportului de evaluare nr. XXXXX din 28.06.2018, fiind relevant și faptul că inculpatul a solicitat examinarea cauzei în procedura simplificată, prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, ce presupune judecarea cauzei în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, el invocând că este de acord cu toate probele administrate în cadrul urmăririi penale, inclusiv și cu cele care stabilesc valoarea mijloacelor de transport.

Astfel, încasarea contravalorii corpurilor delict (confiscarea specială) nu reprezintă o pedeapsă contravențională, dar este o măsură de siguranță, care are drept scop excluderea pericolului de a fi săvârșite noi fapte penale, precum și scoaterea din circuit a bunului utilizat la comiterea unei infrațiuni sau contravenții, după caz.

Ca consecință, argumentele inculpatului că valoarea mijlocului de transport stabilită de organul vamal este vădit majorată și nu corespunde valorii reale a acestuia, sunt neîntemeiate și contradictorii cu cele enunțate mai sus, ori, în respectivul dosar nu se dețin probe care ar indica contrariul.

Totodată, în ședința instanței de apel partea apărării a invocat că, a expirat termenul de prescripție de atragere a persoanei la răspundere contravențională, prevăzut de art. 30, alin. (2) Cod contravențional, solicitând încetarea procesului contravențional și în partea soluției de încasare a contravalorii automobilului utilizat la comiterea contravenției.

Însă, art. 439⁴ - 439⁷ din Codul contravențional sunt atribuite la Capitolul VI - MĂSURILE DE SIGURANȚĂ și nu se regăsesc în Capitolul III și IV - răspunderea contravențională și sancțiunile contravenționale.

În acest sens, se reține că, încasarea contravalorii corpurilor delict (confiscarea specială) nu reprezintă o pedeapsă contravențională asupra căreia se răsfrâng efectele

intervenirii termenelor de prescripție, ci este o măsură de siguranță, asupra căreia termenul de prescripție nu se răsfrânge.

Drept urmare, măsura confiscării prin încasarea contravalorii mijlocului de transport nu încalcă prevederile art. 1 al Protocolul nr. 1 CEDO, în virtutea faptului că contravenția imputată inculpatului este una răspândită, iar neaplicarea acestei măsuri prevăzute de lege ar contravine interesului societății, așa cum prin neconfiscarea specială (încasarea contravalorii) în folosul statului a bunurilor care au fost obiectul contravenției prevăzute de art. 13,287 alin. (10) Cod contravențional, nu va fi asigurată înlăturarea stării de pericol de a fi săvârșite noi fapte contravenționale, prin utilizarea acestor mijloace.

8. Avocatul Cujbă Veaceslav a declarat recurs ordinar, solicitând casarea deciziei instanței de apel, cu menținerea sentinței primei instanțe.

Recurentul a invocat că, expertiza în cadrul urmăririi penale a fost efectuată unilateral, fără participarea recurentului, prin care fapt ultimul a fost lipsit de dreptul de a pune întrebări, a face obiecții și a contesta raportul de expertiză efectuat asupra mijlocului de transport unde prețul practic a fost dublat, în legătură cu care fapt astfel de expertize nu pot fi puse baza hotărârilor instanțelor de judecată.

În conformitate cu prevederile art. 102 alin. (2) Cod procedură penală, nu pot servi ca mijloace de probă datele comunicate de persoană dacă acesta nu poate arăta sursa informațiilor sale. Inculpatul direct confirmă că expertiza a fost efectuată cu încălcarea drepturilor sale și nu poate sta la baza deciziei.

Astfel, a fost încălcată CEDO și anume art. 6 - încălcarea dreptului la un proces echitabil.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală - hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

9. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când instanța a admis o eroare gravă de fapt, care i-a afectat soluția. Conform art. 6 pct. 11¹) Cod de procedură penală, eroare gravă de fapt constituie stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar (*pct. 8. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 7. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel, legal și întemeiat a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind confiscarea specială a contravalorii automobilului "Volkswagen Golf 5", n/î XXXXX, ce aparține lui Șevcenco Evghenii, în strictă conformitate cu prevederile art. 439/4 lit. c), 439/7 alin. (1), (2) lit. a), alin. (7) Cod Contravențional, 106 alin. (1), (2) lit. a), alin. (3) Cod penal, 385 alin. (1) pct. 13), 397

Cod de procedură penală, art. 46 alin. (4) din Constituția R. Moldova, care prevăd expres, imperativ și univoc că bunurile utilizate pentru săvârșirea contravenției, infracțiunii, sunt supuse confiscării speciale, dacă bunurile indicate aparțin unei persoane care nu știa și nici nu trebuia să știe despre scopul utilizării sau originea bunurilor, se confiscă contravaloarea acestora, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunea ce trebuie să se facă cu corpurile delictive, dispozitivul sentinței trebuie să cuprindă hotărârea cu privire la corpurile delictive și confiscarea specială, în procesul contravențional, în scopul înlăturării consecințelor faptei, a unui pericol ori pentru prevenirea săvârșirii faptelor contravenționale prevăzute de prezentul cod, chiar dacă nu sunt întrunite condițiile de tragere la răspundere contravențională, se poate aplica măsura de siguranță - confiscarea specială, indicând argumentat motivele pentru care a respins versiunile și probele invocate de apărare.

Totodată, soluția instanței de apel coroborează cu jurisprudența națională, conform cărei mărfurile și obiectele care constituie obiectul contrabandei, precum și mijloacele de transport și alte mijloace destinate, folosite pentru transportarea sau tănuirea acestora și recunoscute drept instrumente ale infracțiunii, fiind corpuri delictive, pot fi confiscate în beneficiul statului, iar dacă bunurile indicate aparțin unei persoane care nu știa și nici nu trebuia să știe despre scopul utilizării sau originea bunurilor, se confiscă contravaloarea acestora, conform art. 46 alin. (4) din Constituția RM, art. 106 Cod penal și art. 162 Cod de procedură penală. Confiscarea specială se aplică persoanelor care au comis contrabanda (*Hotărârea Plenului CSJ a RM din 24.12.2010, nr.5 - Cu privire la practica judiciară în cauzele referitoare la contrabandă, eschivarea de la achitarea plăților vamale și contravențiile vamale, pct. 20*).

Principiul proporționalității, consacrat expres la art. 54 alin. (4) din Constituție, presupune că orice restrângere trebuie stabilită și aplicată numai în scopul pentru care a fost prevăzută și în limitele strict necesare, în funcție de situația care o justifică. Dacă nu există dispoziții legale care să determine limitele proporționalității, problema se soluționează pornind de la situațiile și circumstanțele concrete (de fapt), care trebuie verificate și apreciate de către autoritatea (instanța), în fața căreia se invocă neproporționalitatea (*Decizia nr. 4-1ril-5/2019 din 07.02.2019 - Cu privire la confiscarea specială a mijloacelor de transport*).

Ori, la săvârșirea contravenției inculpatul a utilizat mijlocul de transport "Volkswagen Golf 5", n/î XXXXX, ce aparține cu drept de proprietate lui Șevcenco Evgenii, cu locuri special adaptate în barele de protecție față și spate, se deduce că mașina a servit în mod indispensabil la săvârșirea faptei în întregul ei, în sensul că fără utilizarea acesteia nu s-ar fi putut realiza apropierea efectivă a obiectului material al infracțiunii.

În același timp, argumentul recurentului că, *expertiza în cadrul urmăririi penale a fost efectuată unilateral, prețul fiind practic dublat*, este absolut nefondat, ori, ultimul nu a indicat nicio circumstanță care să-i întemeieze această concluzie în comparație cu raportul de evaluare nr. XXXXX din 28.06.2018 (*f.d. 88*), potrivit cărui costul automobilului vizat constituie circa 4540 euro, echivalentul a 89.116 lei, cât și cu declarațiile martorului Șevcenco Evghenii, că a cumpărat acest vehicol de la inculpat cu 4000 euro (*f.d. 139, 140*), vol. I.

Mai mult, inculpatul a solicitat examinarea cauzei în procedura simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, pe care le cunoaște și asupra cărora nu are obiecții, deci inclusiv și

cu cele care stabilesc valoarea respectivului mijloc de transport, declarând că recunoaște în totalitate faptele indicate în rechizitoriu, nu solicită administrarea de noi probe, iar potrivit art. 93, alin. (2), pct. 7) Cod de procedură penală, în calitate de probe în procesul penal se admit și elementele de fapt stabilite prin intermediul constatărilor tehnico-științifice.

Pe lângă aceasta, soluția instanței de apel este conformă deciziei Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 06 august 2019, ori, în virtutea prevederilor art. 436 alin. (2) Cod de procedură penală, pentru instanța de rejudecare, indicațiile instanței de recurs sînt obligatorii în măsura în care situația de fapt rămîne cea care a existat la soluționarea recursului (*pct. 6. din decizie*).

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*). Art. 6 din CoEDO impune în sarcina instanței, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora, iar obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6§1 din CoEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (*hotărârea CtEDO, pct. 80-81, Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos*).

Pe lângă aceasta, recursul vizat este întemeiat doar pe critica modului în care instanța de apel a apreciat probele și circumstanțele cauzei în latura confiscării speciale (*pct. 8. din decizie*).

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în latura confiscării speciale în alt sens decât cel pe care îl propune apărarea este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursul nominalizat au constituit deja obiect de examinare în instanța de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 7. - 8. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor cauzei care au fost puse la baza hotărârii de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița c. Moldovei*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent, că instanța de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârea contestată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că instanța de apel nu a admis o eroare gravă de fapt, care să-i fi afectat soluția, și că recursul ordinar este neîntemeiat.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța îl respinge ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, în cazul în care se constată că el este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce este vădit neîntemeiat, recursul de pe rol urmează a fi respins ca inadmisibil.

10. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 1), 2), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Cujbă Veaceslav, împotriva deciziei Colegiul penal al Curții de Apel Cahul din 26 noiembrie 2019, în privința inculpatului Ilescu Alexandru XXXXX, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, fiind pronunțată integral la 22 mai 2020.

Președinte
Judecători

Iurie Diaconu
Liliana Catan
Ion Guzun